

بھائی بھائیاں دے دردی بوندے
بھائی بھائیاں دیاں بابواں

باپ سراں دے تاج محمد
ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

مٹھا بول کسے دا سن کے
دل نا کدی توں ہاری

پانی جتنا وی صاف دسے پر
نظر لاویں اک ماریں

برے بندے دی صحبت ایویں
جیوے درخت کھجور اے

دھوپ لگے تے چھاں نہیں دیندا
بھوک لگے پھل دور اے

اسان کسے دے کوچ نہیں لگدے
کوئی نہیں سادہ دردی

دیسو کڈ پر دیسی کیتا
وہ مالک تری مرضی

رات پوے تے بے درداں نوں نیند پیاری آوے
درد منداں نوں یاد سجن دی ستیاں آن جگاوے

کناں اندر پیسی وچھوڑا
کون بوے گا موڑ کے

كہڑے كہڑے پار محمد رل كه بيسن مڑ كه